

Sygn. akt: X C 296/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa D. T.

przeciwko R. B. (1)

o zapłatę

orzeka:

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym tutejszego Sądu z dnia 18 listopada 2015r. , sygn. akt X Nc 4101/15 w całości.

UZASADNIENIE

Powód D. T. wniósł o zasądzenie od pozwanej R. B. (1) kwoty 5 000 złotych wraz z odsetkami, tytułem zwrotu pożyczki zabezpieczonej wekslem własnym pozwanej.

Wobec powyższego, Sąd wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Pozwana R. B. (2) w zarzutach od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, iż nie podpisywała żadnego weksla. Na rozprawie przyznała fakt wystawienia weksla, jednak podniosła, iż pożyczkę spłaciła.

Sąd ustalił, co następuje

Strony znajdują się od lat. W dniu 4 lipca 2011 roku pozwana R. B. (1) (uprzednio K.) pożyczyła w mieszkaniu powoda D. T. kwotę 5 000 złotych na pokrycie kosztów wyposażenia mieszkania. Na zabezpieczenie pożyczki wystawiła mu weksel własny na kwotę 5 000 złotych, płatny na zlecenie powoda. Pożyczka nie została zwrócona.

Pismem poleconym, doręczonym pozwanej w dniu 21 stycznia 2015 roku, które odebrała ona osobiście, powód wezwał pozwaną do wykupu weksla. Pozwana nie odpowiedziała na pismo powoda. Nie dokonała także wykupu weksla.

/ Dowód:

-przesłuchanie stron: powoda D. T.-k. 41 akt, pozwanej R. B. (1)-częściowo-k. 41 akt,

-dokumenty: weksel w oryginale, kopia-k.3 akt, wezwanie do wykupu weksla z dowodem doręczenia-k.4,5 akt, decyzja administracyjna-k.40 akt./

Sąd zważył, co następuje

Sąd dał wiarę w pełni zeznaniom powoda D. T., złożonym w charakterze strony na rozprawie. W pełni korespondują one z dowodami z dokumentów, którym Sąd dał wiarę. Powód przekonująco podał okoliczności powstania samego długu, wystawienia weksla oraz braku spłaty zobowiązania przez pozwaną.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom pozwanej R. B. (1), złożonym na rozprawie. Pozwana przyznała fakt wystawienia weksla na rzecz powoda (czemu kategorycznie zaprzeczała w zarzutach od nakazu zapłaty) jednak podniosła, iż spłaciła pożyczkę powodowi w jego mieszkaniu. Na tę okoliczność pozwana nie przedłożyła jednak żadnego dowodu, nie potrafiła także przekonująco wyjaśnić, w jakich okolicznościach nastąpił rzekomy zwrot pożyczki, ani dlaczego nie zażądała ona zwrotu weksla. Nie wyjaśniła także, dlaczego nie zareagowała na wezwanie do wykupu weksla. W części dotyczącej rzekomej spłaty zobowiązania, Sąd nie mógł dać wiary jej zeznaniom.

Sąd uznał za wiarygodne dowody w dokumentów, zawarte w aktach sprawy, w tym sam weksel, wobec braku zakwestionowania przez strony.

Powództwo jest całkowicie zasadne.

Powód, dysponujący ważnym wekslem, wystawionym przez pozwaną na kwotę dochodzoną pozwem, mógł skutecznie domagać się zapłaty sumy wekslowej przez pozwaną. W toku przedmiotowego procesu pozwana nie udowodniła w żaden sposób, iż świadczenie zabezpieczone przedmiotowym wekslem zostało przez nią spełnione i powód nie miał podstaw aby domagać się od niej wykupu weksla. Zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego, w związku z art. 232 kodeksu postępowania cywilnego to na pozwanej ciążył obowiązek udowodnienia faktu wykonania zobowiązania. Warto w tym momencie zwrócić uwagę na niekonsekwencję pozwanej, która w zarzutach od nakazu zapłaty podniosła, iż nie wystawiała żadnego weksla na rzecz powoda, snując następnie rozważania na temat zupełnie innej sprawy, w której była poręczycielem weksla wystawionego na rzecz innej osoby. Na rozprawie pozwana przyznała fakt podpisania weksla oraz przyjęcia pożyczki w kwocie dochodzonej pozwem, jednak podniosła, iż pożyczka została spłacona, czego nie mogła jednak „w żaden sposób wykazać”. Tak chwiejna postawa pozwanej i zmiana stanowiska w sprawie świadczy o niewiarygodności pozwanej w przedmiotowej sprawie. Materiał dowodowy pozwolił z kolei na przyjęcie w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy, iż pozwana nie spłaciła długu co przesądza o całkowitej zasadności powództwa.

W tej sytuacji, wydany przez Sąd na podstawie weksla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym był w pełni zasadny, po myśli art. 353 § 1 w związku z art.720 § 1 kodeksu cywilnego oraz art. 98 § 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego i po przeprowadzeniu rozprawy Sąd na mocy art. 496 kodeksu postępowania cywilnego utrzymał w mocy nakaz zapłaty w całości.